చినుకు మాసపత్రిక, ఆగస్టు 2009

సమాధానం?

"ఉన్నట్టుండి లేచాడు సుధీర్. 'నే వస్తా శ్రీకాంత్' అంటూ వెళ్లిపోయాడు.

+ + +

బయట ఈదురుగాలి మొదలైంది.

శ్రీకాంత్ మనసంతా గచ్చపొదలావుంది. చిక్కులుపడిపోయిన దారపుండలా వుంది. లేచి హాల్లో పచార్లు చేశాడు. ఇల్లంతా కలియదిరిగాడు.

ఇల్లంతా బావురుమంటోంది. రోజూ ఈ సమయానికి చరిత, చరణ్ కోలాహలం సాగుతూ వుండేది. తానూ సుమిత్రా హోమ్ థియేటర్‌ని ఎంజాయ్ చేస్తూ, పిల్లల కేరింతలతో శ్రుతి కలుపుతూ వుండేవాళ్ళు.

ఆ ముగ్గురూ మావగారింటికి వెళ్ళి పదిరోజులైంది. వాళ్ళు వెళ్లిన మర్నాటినుంచే ఇంట్లో నుంచి విలువైన వస్తువులు ఒక్కొక్కటీ వెళ్లటమూ మొదలైంది. కారుతో మొదలు. అవును అది 'స్విఫ్ట్ ' కదా! మర్నాడు సుమిత్ర శాంట్రో. ఆమె కంప్యూటర్.

బాక్స్ టైప్ దీవాన్లు రెండు. ఐరన్ సోఫాసెట్ – సెంటర్, కార్నర్ పీస్‌లతో సహా. రెండు డ్రెస్సింగ్ టేబుల్స్. వాల్‌మిర్రర్స్. ఆరుసీట్ల డైనింగ్ టేబుల్. నాలుగు రోజుల క్రితం హోమ్ థియేటర్‌ని సెకండ్ సేల్స్ అగర్వాల్ తీసుకుపోయాడు. తొమ్మిది వేలిచ్చాడు! కొనేవాడికి చెడి అమ్ముకునే వాడెప్పుడూ లోకువే మరి!

'దారికనుక్కో' ఫజిల్‌లా తయారయింది బతుకు. దినదిన గండం.

ఆరునెలల క్రితం కంపెనీవారి మొదటి సర్క్యులర్.

నెమ్మదిగా అప్రైజల్ ఆగిపోయింది.

ఆ తర్వాత నెలలో బెంచ్‌మీద వాళ్ళకి ఉద్వాసన ఆరంభమైంది. మరో నెలకి సుధీర్ వంటి వాళ్లకి పింక్ స్లిప్స్. ప్రాజెక్ట్ పూర్తయిందనీ, వేరే కాంట్రాక్టులు లేవనీ కొందరిని బయటికి నడిపించారు.

ఆ క్రమంలోనే.... తన పరిస్థితి? వర్చువల్ పూల్. నిజానికది వర్చువల్ పూల్.!నాలుగునె , సగం జీతం. కుంటినడక. ఆ తర్వాత? ప్రాజెక్ట్ రాలేదు. ఫలితం? ఒకటవ తేదీ నుంచీ ఔట్! ఇవ్వాళ తేదీ – ఇరవై రెండు!

రెజ్యూమ్ నెట్‌లో మూలుగుతోంది. రెస్పాన్సెస్ లేవు. ఆశలూ లేవు. మొన్నీమధ్య సమీర చెప్తోంది 'డీటీపీ ఆపరేటర్‌గా పోదామన్నా అక్కడా పోటీయే' అని. జోక్‌లే మిగిలినై! 'జోక్‌గాదు. హార్డ్ రియాలిటీ' అని ఆమే హెచ్చరించింది.

ఠక్కున ప్లాస్టిక్ కుర్చీలో కూచుని డైరీ తీశాడు శ్రీకాంత్.

అంకెలతో ఆడుకోసాగాడు. హౌసింగ్‌లోన్ ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్, పాలసీ ప్రీమియంలు, పిల్లల స్కూల్ ఫీజు... అన్నీ భూతాలు! అవును. మంచి చదువు, మంచి చదువు అని శతపోరి పిల్లల్ని అంతర్జాతీయ పాఠశాలలో చేర్పించింది సుమిత్ర. మొదట్లో కొంత గునిసినా చివరికి తానూ సరే అన్నాడు. నిజానికి తన ఆంతర్యంలోనూ పిల్లల స్కూలు తమ 'స్థాయి' కి తగినట్లుండాలి అనే

శ్రీకాంత్‌కి నవ్వొచ్చింది 'స్థాయి' 'లెవెల్' 'సోషల్ స్టేటస్'...మంచు తెరలా? వెలగ పండుని కరి మ్రింగుతోందా?

గాలిదుమారం లేచింది.

ఆలోచనల లోలకం ఊగుతోంది, ఊగిఊగి పోతోంది.

నిన్న–

ఇక్కట్టుంచే ఆలోచనలు తుఫాను మార్గం పట్టాయి. సుధీర్‌కీ, తనకీ – ప్యారైలో

పుట్లకొద్దీ ఊహలూ, ఉపాయాలూ. మూటలు మూటలుగా.... కనుచూపుమేరలో కనిపించని పరిష్కారాలు. మసకమసగ్గా ఎన్నెన్నో భవిష్యత్ దృశ్యాలు. అవన్నీ ఉపాయాల్నీ ఊహల్నీ కూడా చెరిపేసి, కరిగించి, ఛిద్రజీవన విషాదచిత్రాల్ని తమ ముందు రాశిపోశాయి.

అప్పుడే జారిన ఆశలు; గుండె దిగుళ్ళు; జేజారిన కళ్ల పగుళ్లు... తల విదుల్చుకుని నేల చూపులు. చూపులు పైకెత్తి నింగికేసి..... నీరవధ్యక్కు..... అక్కడ గుడ్డిచుక్క కడకు గుడిపూడి జంగాల్లా లేచి నిశ్శబ్ద గమనాలు...!

కరెంటు పోయింది. నిస్సహాయంగా ఏడుపుని లంకించుకున్నై మబ్బులు.

నేలమీద ఏదో పడిన శబ్దం.

సెల్ వెలుగుని ఆసరా చేసుకుని కదిలాడు.

దేవుడి పటం. సీతారామలక్ష్మణ ఆంజనేయులు. అద్దం పగిలింది. కట్లూ మరకలూ. చెల్లా చెదురుగా గాజు పెంకులు. సుమిత్ర ఎంతో ప్రాణప్రదంగా చూసుకునే ఫోటో. ఫిజిక్స్ చదివిన గృహిణి భక్తిశ్రద్ధలతో నిత్యమూ ఆరాధించుకునే దేవుడు.

దాన్ని శుద్ధి చేసే ఓపికా మనసూలేవు. కూచున్నాడు. కలవరం కదులుతూనే వుంది.

ఏమిటీ తిమిరంతో సమరం? 'ఈ యుద్ధం ఇక మనవల్లకాదు బాస్' - కలవరంలో, కల్లోలంలో సుధీర్ ఎత్తేసిన తెల్లజెండా!

కత్తుల బోనులో నడక. ఎట్లా? ఎన్నాళ్ళు? ఎంతవరకు? 'ఇన్నోవేషన్ సమ్మిట్' కూడా ఏమన్నది? చెప్పలేమన్నది. చేతులెత్తేసే స్థితే అన్నది.

సెల్‌మోగింది.

టైమ్ పదకొండూనలభై. నడిరేయి. అంధకారం.

పరిస్థితిని తలచుకుంటే 'నడిసంద్రపునావ'! పేలవంగా నవ్వుకున్నాడు.

సెల్‌ని ఆన్ చేశాడు. అవతలి నుంచీ సుమిత్ర! కుశల ప్రశ్నలు.. తన అమ్మానాన్నల ఆరోగ్యాలు. అత్తామామల ఆరోగ్యం గురించి పరామర్శ. చరిత, చరణ్ సెలవుల్ని సరదాగా గడుపుతున్నారు. 'నా చేతిలో డబ్బు అయిపోవచ్చింది' అందీ అందని సిగ్నల్స్ ఇలాంటి వార్తల అర్థాల్ని బాగానే చేరవేస్తయ్. అటూఇటూ పచార్లు. సిగ్నల్స్ కోసం చంక్రమణం, భ్రమణం.

'ఇప్పుడే మీ అమ్మగారు ఫోన్ చేశారు. మీకు చేస్తుంటే రావటం లేదుట. మీ

నాన్నగారికి ఉబ్బసం ఎక్కువగానే వుందిట. సరేగానీ... మీ చెల్లెలు వసంత.. పెళ్ళిసంబంధం...ఖాయం చేసుకున్నార్ట. ఐదారులక్షలు మనమిస్తామనుకుంటున్నారు'.

దూరం నుంచి కత్తి విసురు.

'ఆరోగ్యం జాగ్రత్త' సిగ్నల్ పోయింది. అసలు సిగ్నళ్ళు అందుతూనేవున్నై!

కాళ్లూచేతులూ తడువుకుంటూ కుర్చీ పట్టుకున్నాడు. కూచున్నాడు.

గాలివాన తనదాడితో విజృంభించింది.

శ్రీకాంత్ గుండె'లో' అరల్లో కల్లోలం రేగింది. ఇందాకటి అంకెల భూతాలు ముందు నిలిచాయి. ఆ వెంటనే అమ్మా నాన్నల జ్ఞాపకాలవర్షం...

పెద్ద కంపెనీలో చిన్న గుమాస్తా ఉద్యోగం నాన్న రక్తమాంసాల్ని ఆ కాలం లోనే హరించి పదవీ విరమణంగా ఆయాసం, గస, దగ్గు అప్పజెప్పింది. శేష జీవితానికి కాస్తంత పెన్షన్‌ని మిగిల్చింది. ఆయన రూపం తలచుకుంటే ఎండిన కరివేప కొమ్మ గుర్తుకొస్తుంది. నలుగురు కూతుళ్లూ, తానూ సంతానం. అక్కలిద్దరికీ పెళ్లిళ్లు జరిపించారు. కాపరాలు మాత్రం అంతంతమాత్రం. చిరుగుల బొంతల సంసారాలే. పెద్ద చెల్లెలు సంపూర్ణపెళ్లి తన చేతులమీదుగానే జరిపించాడు.ఆమె భర్త మధుకి కుదురైన ఉద్యోగం. ఇక మిగిలింది వసంత. ఇప్పుడు వసంత పెళ్లి. తన నుంచీ సహాయం ఆశిస్తున్నారు అమ్మానాన్నా. దీన్ని 'సహాయం' అంటారా? అనొచ్చా? వెన్ను జలదరించింది శ్రీకాంత్‌కి.

గతం కెలుకుతూనే వుంది.

తన చదువుకోసం నాన్న పడిన శ్రమకి విలువేముంది? టైప్‌మిషన్ మీద రాత్రంతా జాబ్ వర్క్‌లు. అమ్మ మాత్రం? ఆమె కంటి చెమ్మ, కుట్టుమిషన్ గరగర కలిపి పెట్టిన చద్దన్నం ముద్దలతోనే గదా తాను బి.టెక్ గట్టెక్కింది.

కుటుంబ ... శృకటు ఇరుసున పెట్టిన కందెనగా ఆ ఇద్దరూ ఎంతెంతరాపిడితో కరగిపోయారు.

తనకు బాగా గుర్తు.

ఆరోజు- ఒక రాత్రివేళ-

కలత నిద్రలో పక్కమీద కదిలితే- అదే చాపమీద పడుకున్న అమ్మ. తన నడుం మీద అమ్మచెయ్యి. 'చిక్కిపోతున్నాడు బిడ్డ. వొంటికి మించిన చదువుతో ఇలకరుచుకుపోతున్నాడు పిచ్చినాగన్న' అంటున్నది. ఆమె కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకోవడాన్ని

మాటలు చెప్తూనే ఉన్నాయి. తనకూ ఏడుపు పొర్లుకొచ్చింది. పక్కకి తిరిగి మొహం దాచుకున్నాడు. నాన్న మాత్రం? అన్నాల ముందెప్పుడూ అంటూ వుండేవాడు,'వాడికి మీగడిష్టమే. చదువుకునే పిల్లాడు. ఆ వున్న తరక వాడికెయ్' అని. వసంత బుంగమూతి పెట్టుకొనేది. అవును. ఆ వసంత పెళ్ళి. ఐదారు లక్షలు 'మనమిస్తామనుకుంటున్నారు' - సుమిత్ర వార్త. అమ్మా నాన్నలకి ఆ భరోసా ఇచ్చింది తానేకదా. తప్పేముంది? కానీ ఇవాల్టి పరిస్థితి?

ప్రశ్నార్థకం?

గొంతెండుకు పోయింది శ్రీకాంత్‌కి. గాయం సలుపుతోంది. వాస్తవం ఈదర ఈడ్చి ఈడ్చి మొహాన కొడుతోంది.

బయట హోరుగాలి. వర్షం. పూనకం వచ్చినట్లు పేట్రేగిపోతోంది ప్రకృతి. తన రెప్పలకింద ఉప్పెన. అంకెల భూతాలు. నీరసమైన భవిష్యత్తు.

కుర్చీలో వెనక్కువాలి కళ్ళు మూసుకున్నాడు శ్రీకాంత్. కన్నీటిబొట్టు చెంపమీదికి జారింది. 'తాను ఏడుస్తున్నాడా!?'

చదివించలేని పుస్తకాన్ని మధ్యలో ఆపేసినట్లు తల విదిలించుకున్నాడు.

క్షణాలు కరుగుతున్నై.

+ + +

ఉలికిపడి కళ్లు తెరిచాడు శ్రీకాంత్.

కరెంట్ వచ్చింది. టైమ్ రెండున్నరయింది.

సుమిత్ర మాటలు జోరీగలా ముసురుకున్నై.

చరిత, చరణ్ సెలవలు అయిపోవస్తున్నై. తిరిగి వస్తారు. స్కూల్ ఫీజులు. సుమిత్ర చేతిలో డబ్బు అయిపోతూ వుంటుంది. తన చేతిలో?

లేచి టేబుల్ మీది ఫైలూ, డైరీ తీసుకున్నాడు. చిత్తుకాగితాలు తీసుకున్నాడు. అంకెలు...అంకెలు... కూడికలు... తీసివేతలు...అప్పులు... ఆదాయాలు...

శేషంమైనస్... పెద్దమైనస్. అర్థం అయీ కాని పరిస్థితి. జవాబులేని ప్రశ్నలు. తీరూతెన్నూ కానరాని స్థితి.

మరిదారి?

కొలిమిలో బొగ్గులు రాజుకుంటున్నట్టు బుర్రలో ఆలోచనలు. కడుపులో మంట.

వెన్నులో భయం పాకింది. దేహాన్ని ఉష్ణం చుట్టేసింది. ఏం కాబోతున్నాడు తాను? వసంతా, అమ్మా నాన్నల దృష్టిలో వంచకుడు. పెళ్లాం పిల్లల దృష్టిలో అసమర్థుడు. భయంకరమైన కొండ చిలువలా నిస్సహాయత పెనవేసింది. దారుణమైన విషద్రవంలా నిస్త్రాణ ప్రవహిస్తోంది.

సుధీర్ కళ్ళల్లో మెదిలాడు. అతనూ తనూ చేసిన శతకోటి ఆలోచనలు గుర్తుకొచ్చాయి. చర్చలు తలపుకొచ్చాయి. అన్వేషించిన పరిష్కారాలూ, తీసుకున్న నిర్ణయం గుండెల్లో గంటలా మ్రోగాయి. ఆ నిర్ణయాన్ని అమలు చేయక తప్పని పరిస్థితి. అవును అదే మిగిలిన ఏకైక మార్గం. కాగితం తీసుకుని నాలుగు వాక్యాలు గిలికాడు.

మనసులో తుఫానునీ, బయటి బీభత్సాన్నీ అర్థం చేసుకున్నాడు. బుద్ధి ఓకే అంది. మనసు లే లెమ్మన్నది.

లేచాడు. గబగబ అడుగులు వేస్తూ వెళ్ళి కబ్బోర్డ్ చూశాడు. లేదు. సుమిత్ర ఆల్మైరా తీసి వెతికాడు. లేదు. బాక్స్‌లూ, ట్రేలూ గాలించాడు. లేదు. అగర్వాల్ తీసుకుపోకుండా వదిలేసిపోయిన చిన్న టీవీ స్టాండ్, పాత బట్టలర్యాక్, షీల్డులూ బొమ్మలూ ఉన్న షోకేసంతా గాలించాడు. లేదు.

విసుక్కున్నాడు. తిట్టుకున్నాడు. సుమిత్రనీ, పిల్లల్నీ తిట్టాడు. కోపగించుకున్నాడు. 'అసలు నేను యూస్‌లెస్ ఫెలోని' అని నిందించుకున్నాడు.

ఫెళఫెళా ఉరిమింది. మెరుపు మెరిసి మాయమైంది. ఎక్కడో పిడుగు పడింది.

మళ్లీ కరెంటుపోయింది.

తుఫానేమీ శాంతించేట్టులేదు.

\+ + +

తెల్లవారింది. తుఫాను ఉధృతం తగ్గినా ఇంకా ఉన్నానంటోంది. రాత్రి అనుకున్న పని జరగలేదు.

శ్రీకాంత్ మనసంతా గజిబిజిగా వుంది.

ఈసురోమంటూ ఆఫీస్ కొచ్చి పడ్డాడు. కారు సుఖం పోయింది. ఆటోరిక్షా అవస్థ బాగా తెలిసొస్తోంది. ఆక్రోశం మిగులుతోంది. మెయిల్స్ చూసుకున్నాడు. కళ్లూ, మనసూ తన సీవీకి ఏమైనా కాల్స్ ఉన్నాయేమోనని ఆశగా చూసినై. ఏమీలేవు.

పనిమీదకి పోలేదు మనసు. కంపెనీ నుంచి వెళ్లిపోవటం ఖాయమైన తర్వాత

పనిలో ఉత్సాహమేముంటుంది? అందునా తన ఆలోచనలూ, ప్రయత్నాలూ తనవిగా వేరేదారి పట్టున్న సందర్భం ఇది.

బ్యాంక్ రికవరీ ఆఫీసర్ నుంచీ ఫోన్. పర్సనల్‌లోన్ వాయిదాలు బకాయిలో ఉన్నాయి. నాలుగునెలలు. పొడిపొడి సమాధానం చెప్పాడు. ఆ ఆఫీసర్ గొంతుపెంచి వార్నింగిచ్చాడు. మాటతూలి మాట్లాడుతున్నాడు. కోపమొచ్చింది శ్రీకాంత్‌కి. 'ఇన్ స్టాల్‌మెంట్లే కాదురా వెధవా మొత్తంలోనే రైటాఫ్ చేసుకుంటావ్‌రా బ్లడీఫూల్'.... తిట్టున్నాడు. అవతలివాడు ఎప్పుడో ఫోన్ కట్ చేశాడు.

'ఛీ... ప్రపంచమంతా ఎదురు తిరుగుతున్నట్టుంది. ఈ వెధవకీ తెలిసినట్టుంది తనకి ఉద్వాసన పలికారని ' ... ఆలోచనని పొడిగించేలోగా వీపీ నుంచి కాల్.

లేచి భారంగా ఆయన ఛాంబర్‌లోకి నడిచాడు. "మీకిచ్చిన చిన్నపనిని ఈ వారంలో పూర్తి చేసేయండి" హిందీ ఇంగ్లీష్ మిక్స్‌లో హుకుం జారీ చేశాడు, వీ.పీ.

చిర్రెత్తుకొచ్చింది. కాళ్ళు తటతటలాడిస్తూ బయటికొచ్చాడు. తమతమ నెలవులు తప్పిన 'తమ మిత్రులె శత్రులౌట తథ్యము సుమతీ' గుర్తుకొచ్చింది.

సీట్లోకి రాగానే నాన్న ఫోన్. వసంత పెళ్ళి.మంచి సంబంధం. పిల్లవాడి వివరాలు.. తాను తెచ్చికోలు సంతోషంతో పొడి పొడి సమాధానం చెప్పాడు శ్రీకాంత్ . మాటలు అయిపోయినై.

వేళ్లు మౌస్‌మీద విన్యాసం చేస్తున్నై.

కళ్లముందు అంకెలు... సొల్యూషన్ దొరకని సుడోకులాగా. సైట్‌లో నిద్రపోతున్న సీవి. చక్కగా గడకర్రలా నిలబడి వుంది.

టీమ్‌లీడర్ శేషాద్రి వచ్చి పక్కన కూర్చోబోయి ఆగాడు. మీటింగ్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళి మాట్లాడుకుందామంటూ కదిలాడు. శ్రీకాంత్ కూడా అతన్ననుసరించాడు. వీపు మీద మురికి బట్టల్ని మోసుకుపోతున్న గాడిదలా అనిపించింది శ్రీకాంత్‌కి- తనను తాను విశ్లేషించుకుంటే! ఈ వారంలోనూ మెడమీది కత్తిలా-పని!

'ఉంటే గింటే.., అయితే గియితే...' గొణుక్కున్నాడు.

-శ్రీకాంత్ ఇల్లు చేరేసరికీ రాత్రి పదకొండు దాటింది. శేషాద్రి తనకారులో దించిపోయాడు. దారిలో తాను కొని తెచ్చుకోవాలనుకున్నది తెచ్చుకోలేకపోయాడు. పిచ్చిగీతల్లా ఆలోచనలు. విసుగ్గా వుంది. చిరాగ్గా వుంది. ఇనుప మంచం మీద వాలిపోయాడు. వాస్తవం వెక్కిరిస్తోంది. ఏమిటీ బతుకు?

చచ్చిపోదామనుకున్న ప్రయత్నం కూడా ఫలించటం లేదు. తెచ్చిపెట్టుకున్న నిద్రమాత్రలేమైపోయినట్లు? ఏ క్లీనింగ్ ప్రాసెస్‌లోనో సుమిత్రే పారేసి వుంటుంది 'ఛీ' అనుకున్నాడు. ఏడుపొచ్చింది. తమాయించుకోలేకపోయాడు. మొహాన్ని దిండులో దాచుకుని ఏడ్చేశాడు. తనకీ తనవారికీ పనికిరాని బతుకైపోయింది అని దుఃఖం పొంగుకొచ్చింది.

ఏడ్చిఏడ్చి అలసిపోయాడు. కడుపులో పేగులు అరుస్తున్నై. ఆకలి. రక్కున లేచి ఫ్రిజ్ తెరిచాడు. బ్రెడ్ వుంది. చల్లగావుంది. ఆవురావురుగా దాన్నే తినసాగాడు.

దూరంగా ఎక్కడో కుక్కలు భయంకరంగా మొరుగుతున్నై.

✦ ✦ ✦

తెల్లవారుతూనే వచ్చారు శ్రీకాంత్ అమ్మా నాన్నా. ఆశ్చర్యపోయి తేరుకున్నాడు శ్రీకాంత్.

అప్పటికి వర్షం తగ్గింది. చల్లదనం ప్రవహిస్తోంది.

కాలకృత్యాలైనై. పాలు తెచ్చాడు. అమ్మ కాఫీ అందించింది. హాయిగా వుంది.

పొద్దెక్కింది. లేఎండ పరచుకుంటోంది.

ముగ్గురూ హాల్లో కూచున్నారు.

'ఎంత పని భారమైనా, ఇట్టా అయిపోతే ఎట్టాగురా?' అమ్మే మాట కలిపింది.

'నిద్రాహారాలు లేకపోతే శరీరమూ, మనసూ కూడా జావగారిపోతయ్‌రా' – నాన్న.

ఆ ఆర్ద్రత శ్రీకాంత్ కడుపులో దుఃఖాన్ని కదిలించింది. పక్కచూపులతో తమాయించుకున్నాడు. గుండెలోపల మాత్రం సమస్యల తిరణాళా, అసహాయతల మేళా జరుగుతూనే ఉన్నై.

వసంత పెళ్లిమాటలు కదిలినై. పెళ్లి కొడుకు బుద్ధిమంతుడు. పెద్దకంపెనీలో మెకానికల్ ఇంజనీర్. పేరు చంద్రమోహన్.

వింటూ కూచున్నాడు శ్రీకాంత్.

నాన్న ఆయన గతాన్ని తవ్వుకోసాగాడు.

'నా స్వభావానికి విరుద్ధమైనవి ఎన్నో పనులు చేశాను నా జీవితంలో. నీకూ తెలుసు. మీ అందరినీ అందలాలెక్కించలేకపోయానేమో గానీ, నేను మాత్రం నా

బాధ్యతల్నుంచి ఎన్నడూ పారిపోలేదు. పేపర్లు వేశాను; పాలమ్మాను, ట్యూషన్లు చెప్పాను. షాపుల్లో లెక్కలు రాశాను. భయంకరమైన ఆకలీ నిస్సహాయతలు ఆవరించినప్పుడు కూడా పిచ్చిపిచ్చి ఆలోచనలు చెయ్యలేదు'. ఆగేదు.

ఉలిక్కిపడ్డాడు శ్రీకాంత్. తన ఆలోచనలూ, ప్రయత్నమూ వీళ్ళకి తెలిసిపోయాయా? ఏమిటీ నాన్న మాటల ధోరణి? కొంచెంగా తలెత్తి తండ్రిని చూశాడు, ఆయన మొహంలో ఏ భావమూ ద్యోతకం కాలేదు. తల్లికేసి చూస్తే ఆమె మొహం పరమ ప్రసన్నంగా ఉంది.

"రోగాలూ రొష్టులూ, పురుళ్లూ, పున్నేలూ, పండగలూ, పబ్బాలూ ఎన్నెన్నో... వచ్చాయి, పోయాయి. ఎత్తుపల్లాలు ఉండనే ఉంటయ్- గతుకుల బాటలో"- అమ్మ

'పేదరికం అనుభవించామే కానీ తప్పుడు ఆలోచనలు చేయలేదు. సర్వకాలాల్లోనూ వెన్నెల్లో ఆడుకోవాలంటే తీరేకోరికేనా?"

చాలా నిమిషాల మౌనం.

"కాడిపారేసి పారిపోవటం పరిష్కారం కాదు. వసంత పెళ్లి జరిగిపోతుంది. ఎవ్వరూ దిగులు పడక్కర్లేదు. నేచెప్పిన బతుకు పాఠం అన్నికాలాల్లోనూ అందరికీ అన్వయిస్తుందిరా. అదే ఒకచో నేలను పవ్వళించు... పద్యం. విడీవిడని చిక్కులు ఉంటూనే వుంటై"

షాక్ తిన్నాడు శ్రీకాంత్. అమ్మానాన్నల బతుకుపోరాటం, అత్తామామల చాలీచాలని సంసారం .. గతమంతా గిరగిరా కళ్ళముందు తిరిగింది.

–ఆ సాయంత్రమే అమ్మానాన్నా తిరుగుప్రయాణం .

బస్‌స్టాండ్‌లో,

నాన్న అన్నాడు "చరితా, చరణ్ మనవూళ్లో చదువుకుంటారు. సుమిత్రా, నువ్వూ మీ వ్యవహారాలు పూర్తి చేసుకుని త్వరగా వచ్చేయండి. పెళ్ళి పనులు చాలా ఎదురు చూస్తున్నై. సంపూర్ణ – మధు బాగా ముందే వస్తున్నారనుకో. అయినా మీరు ముఖ్యం కదూ".

బస్ కదిలిపోయింది.

\+ \+ \+

అమ్మా నాన్నల రాకలో, వారి మాటల తాత్పర్యంలో సుమిత్ర పాత్ర వుందా?. క్షణం సేపు ఆలోచించాడు, శ్రీకాంత్. ఆ అవకాశం లేదు. మరి... ఈ పరిణామం?

జరిగిన సంఘటనల్ని , త్వరత్వరగా పునశ్చరణ చేసుకున్నాడు. మెరుపు మెరిసింది! సుధీర్ కళ్లముందు మెదిలాడు. మనసంతా ఆందోళనతో నిండింది.

తక్కున ఆటో ఎక్కి సుధీర్ ఇంటిముందు వాలేడు.

అక్కడ,

అప్పటికే ఆ దుర్ఘటన జరిగిపోయింది. 'సుధీర్ ఈజ్ నోమోర్'! పాత సహోద్యోగుల కన్నీరు పల్లవిస్తోంది!

పాపం-సుధీర్‌కి అమ్మానాన్నా లేరు. ఆదుకునే సంపూర్ణా, మధులూ లేరు!!!

(నూరేళ్ళ-నూరుగురు కథకులు-నూరు కథానికలు-శతజయంతి సంకలనం)